

Gælden. Jeg ved meget godt, at den Kredittforening, som det ærede Medlem er Meddirektør for, vedtog i sin Tid at nedsætte Afdragene paa Gælden fra 1 pCt. til $\frac{1}{2}$ pCt.; men der er, mig bekendt, ingen andre, der have gjort det. Altsaa, for denne Kreditforenings Vedkommende har det ærede Medlem Ret, men ikke for de andre Kreditforeningers Vedkommende, hvis ældste lukkede Serier alle sammen svare 1 pCt. Afdrag paa Gælden, hvorimod ingen af de laabne har mere end $\frac{1}{2}$ pCt. Afdrag, og det kommer altsaa disse til gode alt sammen, og det kommer, som jeg nævnte før, alle dem til gode, der ville benytte sig af Loven af 24de April i Fjor. Derimod vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at fra min Side er der ingen Væksen i min Opfattelse heraf. Der er mig bekendt ikke nogen Kreditforenings Statutter, hvor det kaldes halvaarlig Ydelse, hvad enten man indbetaler til Reserverfonden sine 2 pCt. straks eller i 4 Terminer, og den Obligation, der udstedes, indeholder den Forskrivning, at der foruden den halvaarlige Ydelse — 4 pCt. pro anno eller hvor meget det nu kan være — betales 2 pCt. til Reserverfonden, for saa vidt de da ikke vælge at indbetale det i 4 Terminer. Derimod vil jeg give det ærede Medlem Ret i, at det havde været heldigt, om vi kunde have faaet Loven ført igennem, saaledes som vi havde den tidligere, men naar den højt ærede Finansminister har bestemt udtalt sig mod dette, og anviser os denne Vej som den eneste fremkommelige Vej, have Forslagsstillerne ment at ville benytte sig af denne Vej, hvorefter Loven vil komme alle dem til gode, der ombytte Gæld paa en saadan Maade, at de faa en ringere Ydelse end hidtil.

Dalsgaard: Alt det, det ærede Medlem nu sagde om, at de, der havde et aarligt Afdrag af 1 pCt. og gik ned til et aarligt Afdrag af $\frac{1}{2}$ pCt. o. s. v., kunne saa godt af Loven, er ganske rigtigt, det er en Selvfølge. Men det er det af mig nævnte Tilfælde, hvorom der kan være Tvivl. Det forekommer mig imidlertid fremdeles efter den Opfattelse, Generaldirektoratet for Stattevæsenet har høvdet af Konverteringsloven tidligere, at den af mig nævnte Interessent, i det af mig nævnte Tilfælde maatte kunne komme ind under Loven. Men i hvert Tilfælde forekommer det mig, at det maa være klart, inden Loven eventuelt forlader Rigsdagen, hvem der kan komme med og hvem ikke.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Naar det ærede Medlem for

Slibe (Dalsgaard) finder, at Endringsforslaget er taaget og uklart — hvilket jeg ikke gør, thi mig forekommer det at være ganske klart og tydeligt — synes det mig, at det ærede Medlem enten selv burde have stillet et andet Endringsforslag eller et Underendringsforslag. Det ærede Medlem siger nok, at han først nu er bleven bekendt med Endringsforslaget. Det har imidlertid foreligget saa betids, at det har været trykt og omdelt paa Pladserne under Mødet i Salen i Gaar, saa naar det ærede Medlem er blevet overrasket, saa er det hans og ikke Forslagsstillerne's Fejl.

Dalsgaard: Det er alt sammen meget rigtigt, men derved er intet at gøre i dette Øjeblik, det er for sent nu at stille Endringsforslag til denne Behandling, men derfor er det alligevel rigtigt, hvis der er en virkelig Uklarhed til Stede, at der bliver gjort opmærksom derpaa, for at det kan blive rettet paa Lovforslagets senere Gang.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag af Alberti og Blem til Lovforslagets eneste Paragraf (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Indhold i den vedtagne Affattelse.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Handelspladsen Esbjergs kommunale Forhold m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 6087 fg.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Endringsforslag:

Af Blumme:

Til § 3.

Paragraffen affattes saaledes:

„De i Lovgivningen indeholdte, for Handelspladserne i Almindelighed givne Reg-